

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. L. Sa[n]ctimonialem Virgo à purgatorijs poenis liberat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

dens. Tandem illum audientes, ac uidentes ijdem
Hebrei tanto miraculo aperte perspecto, se Christo
dediderunt ad gloriam Virginis sempiternam, & per
petuum dēcūs.

M I R A C U L U M

V I R G I N E

L O C U S

AEtatem in virginū coenobio Virgo degebat,
ad eō spectatis morib. praestās, ut ieconijs,
precationib., sanctissimisq. dictis, & factis
immortali sponso Christo, Virginiq. sanctissimae sum-
mē placere niteretur; & in eam rem omne studiū po-
neret. Videns Sātan, nunquam ad pia purae mulie-
ris consilia, fallacijs suis aditum patere potuisse; frau-
dulentum ingenium coepit intendere, & obnixè co-
nari; ut Dei maximi mandata, quae constanti mente
tenebat, sperneret; & se illa uirginitate spoliaret, quā
animo, & corpore puram, & intactam semper conser-
uauerat. Scelesti instinctu lapsa est; & amissa virginiti-
tate, moerore conficiebatur, eāmq. peccatū illud, quo
sponsum Christum, puritatissq. reginam, grauiissimē
laeserat, remordebat. Quinetiam saepè probri illius
foeditatē acerbissimē detestabatur. Interim ad prae-
fectae genua lacrymans misera accidit, eāmq. suppli-
cib. uerbis obsecravit; ut quod uellet supplicium de-
se illa fumeret; ad quāscunq. poenaſ luendas pro ad-
missō crimine le lacte, ac libenter paratam dicens. At
pia, & clemens prefecta benignè cum illa agēs, iussit,

& ob

tinatio

& ob culpam illam per aliquot dies intimus caperet dolorem. sed misera prius è uita discessit, quā potuisset illud, quod iussum fuerat, praestare. Post obitum, ut assumpta labes deleretur, Dei nutu, ad purgatorij poenas amandata est, ut illic se expiaret. Noctu, cūm se in praefectae conspectum dedisset, ab illa interrogata est, ad coelum ne recta euolasset, an perferret ali quas poenas. Respondit illa, se torrentib. flammis exarescere, poenasq. preferendas esse, donec concretam labem abiécisset: neq. se amplius inter consecratas Virgines connumerari, quando Deo dicata uirginitas, sibi fuerat erupta. Monuit tamen, supplicia illa brevia futura. Nam se ab illa inuisi dixit, quae mortaleis in lucem extollit, quā ubi agnouit, se obsecrassese, & suppliciter orasse dixit, ut sui pīe miseresceret, & ad memoriam reduceret, quām castē, & sanctē à se culta, & obseruata semper fuisset. Pietatis parentem ita secum locutam fuisse, testata est: Post hac tibi, o filia, ero propitia; nec illis poenis diutiū afflīctaberis, quib. digna es, quia à filio, & à me digressa fueras, frācto sanctissimo foedere, quo te nobis Virginem despōderas. Evidēt ualde tibi irata eram, qui cunq. n. filium meum laedit, grauissimam mihi iniuriam infert. Sed quia me saepē salutabas; ac mihi sincerè, & integre seruiebas; futurum scito, ut a eterna felicitate perfruaris. Soleo ego illis semper adesse, & ab eis quaecunq. corporis, & animae pericula propelere, qui me sibi aduocant. His expositis ipsam perfectam hortata est, ut sanctissimae, & optimae Dei parenti summē placere niteretur, ut eius precib. à filio tandem pacem, ac uitiae aeternitatē impetraret. Haec omnia,

do 8

omnia, uti uiderat, audiueratq. ceteris sanctimonialib. praefecta narrauit: eaſq. omneis rogauit, ut ad Virginem sancte, augusteque colendum animos adi-
cērent.

MIRAC. VIRG. L. I.

*A pio uiro centum Angelicarum salutationum corona ca-
ſtitatis Reginae connectitur.*

VIR nobilissimus, cuius uxor in Virginis fi-
dem, & clientelam se dederat, cum nullos
haberet liberos, Deum suppliciter obtestā-
tus est; ut prolis dulcia praemia noſſe ſibi liceret. Voti
compos factus natum ad christianam disciplinam, &
ad pios mores erudiuit, atq. instituit. Iam ex infantia
filius excederat, qui, cūm ab alijs pueris ſaepè florib.,
& roſis ſerta conſexi uideret, & ipſe idē facere, illisq.
maxima pietate cuiusdam Virginis ſimulachri frontē
exornare, neq. ullum unquam diem intermittere.
Iam natu grandior factus erat; cūm parentes ut con-
nubio iungeretur, ualde cupiebant. At ipſe, qui Deo,
eiusq. filiae illibatae, ſe uirginitatis puritatem ſartam
teatam integrāq. ſeruaturum promiferat, in coeno-
biū migrāuit, ubi quotidie magis, magisq. in diuini
cultus obſeruantia proficiens, firmiora christiani ani-
mi iaciebat fundamenta. Praeterea tum quia in illo
habitū, & aetate non decebat, tum quia roſae, & flo-
res propter hyemis tempus non proueniebāt, nō ſine
maximo eius dolore, iuſtitutum intermitti oportuit.
Itaq. statim aliud iniuit consilium. Centum. n. An-
gelicis